

**Voorzitter Europees Parlement
Wiertzstraat
B-1047 BRUSSEL**

Hoek , 2 januari 2009

VERZOEKSCHRIFT

Dit verzoekschrift is conform artikel 194 van het EG-verdrag en heeft betrekking op de verdiepingen van de Westerschelde.

Geachte Voorzitter,

Van 4 tot en met 7 juni 2009 vinden in de 27 lidstaten van de Europese Unie verkiezingen plaats voor de periode 2009 – 2014.

Een gegeven dat bij de start van het nieuwe jaar de Partij voor Zeeland (PvZ) en haar fractie in Provinciale Staten, aanleiding geeft om U als voorzitter van het Europees Parlement speciale aandacht te vragen voor een Nederlands-Belgische kwestie, die weliswaar eeuwenoude wortels heeft, maar juist vandaag de dag zeer actueel is. Naar het zich laat aanzien slagen de beide lidstaten er niet in tot een voor beide partijen bevredigende oplossing te komen en blijven de oplaaiende discussies uitdraaien op "pappen en nathouden", tot een conflictsituatie onvermijdelijk zal zijn.

Heet hangijzer is de toegankelijkheid van de Westerschelde. Naast natuurlijkheid en veiligheid is dat element verankerd in de jongste Scheldeverdragen. Het uitdiepen van de zeearm veroorzaakt evenwel een groot dilemma. Goed beschouwd zijn de natuurlijkheid en veiligheid het kind van de rekening, als de vaargeulen van de Westerschelde steeds dieper worden.

Met de onstuitbare groei van de containervaart naar Antwerpen dreigt dat proces volkomen vast te lopen. Nederland probeert zo goed en zo kwaad als het gaat, een goede nabuur te zijn door het verworven recht van de Belgen, dat vastligt in het Scheidingsverdrag van 1839 te respecteren. Voor hoe lang nog?

"Goed nabuurschap begint bij het integraal naleven van gemaakte afspraken", schreef Eric van Hooydonk, docent aan de Universiteit van Antwerpen en voorzitter van het Europees Instituut voor Zee- en Vervoerrecht, nog niet zo lang geleden in het tijdschrift "De Brakke Hond".

Hij noemde het schokkend dat een verdere uitdieping van de Westerschelde werd beschouwd als een aantasting van de cultuur-historische waarden van deze zeearm en daarmee ook die van Antwerpen. De verdiepingswerken waren

volgens Van Hooydonk juist nodig om die cultuur-historische waarden te behouden en te waarborgen.

Zijn verwijt naar Nederland, dat ecologische argumenten de noodzaak tot verdiepen niet mogen blokkeren, gaat bij die benadering wel heel erg ver, maar wordt helaas wel in de politieke discussie betrokken.

Intussen worden in Zeeland en Vlaanderen vruchtbare landbouwgronden in landschappelijk waardevolle polders aangewezen om de Westerschelde terug te geven wat haar door de verschillende verdiepingen is afgenomen, n.l. estuariene natuur. En zo blijft de cirkel in beweging, terwijl niemand kan zeggen waar die beweging zal ophouden. Prachtige zoete natuur vernietigen om zoute natuur te creëren. Zal "moeder natuur" dat als een geschenk ervaren? In die streken van de wereld waar een groot gebrek is aan zoet water, wijst men ons niet begrijpend met de vinger na.

Zijn nieuwe verdiepingen onvermijdelijk? Met telkens weer de onmenselijke tol van ontpolderingen, die de gemoederen intens blijven bezighouden en generaties lang maatschappelijk leed veroorzaken; bovendien niet stroken met internationaal gemaakte afspraken over voedselproductie?

De politieke opwinding blijft. Gemeentelijk, provinciaal en nationaal. Naar ons oordeel is alleen de Europese Unie bij machte om het tij te keren. Om te beginnen door het Scheidingsverdrag van 1839 in het Europees Parlement ter discussie te stellen en zo wellicht te komen tot nieuwe, verstandige en tijdconforme afspraken over de maritieme toegankelijkheid van de Westerschelde, die anno 1839 bevaren werd door zeilschepen met wat zakgoed en kisten, maar anno 2009 door megafeeders met tussen de 10.000 en 15.000 diepzee containers.

De Partij voor Zeeland (PvZ) en haar fractie in de Zeeuwse Staten roepen het Europees Parlement op in deze specifieke, doch uitzichtloze kwestie een standpunt te bepalen, dat respect heeft voor historische verworvenheden, maar aansluit bij de realiteit van 2009 en ontwikkelingen binnen het mondiale netwerk van vervoer over zee en een einde maakt aan een vruchteloze discussie.

Wij spreken de hoop uit, dat u als voorzitter van het Europees Parlement, dit verzoek verder zult leiden.

Uw reactie zien wij intussen met grote belangstelling tegemoet.

Hoogachtend,

Partij voor Zeeland (PvZ)

Statenfractie Partij voor Zeeland (PvZ)

Namens deze, Johan Robesin, voorzitter Statenfractie

Met afschrift aan: GS Zeeland, PS Zeeland, de leden van de Tweede en Eerste Kamer der Staten Generaal in Den Haag.